

ולא נשמר, והתפתה אחריה וחסא, שכתוב וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. אברהם נכנס ויצא, שכתוב וירד אברהם מצרימה, וכתוב ויעל אברהם ממצרים. יצחק נכנס ויצא, שכתוב וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה, וכתב ויעל משם באר שבע.

יעקב פיון דעאל במהימנותא, אצטריך למיעל מנחתא לההיא סטרא, בגין דמאן דאשתזיב מתמן, איהו רחימא וברירא דקדשא ברין הוא. מאי (מה) פתיב, (בראשית כח) ויצא יעקב מבאר שבע, סתרא דרזא דמהימנותא. וילך חרנה, סטרא (הושע א) דאשת זנונים, אשה מנאפת. סתרא דסתרין, מגו דתוקפא דטיהרא ויצחק (נפק), מגו דורדיא דחמרא, נפק חד נעיצו קטירא, כליל חד דכר ונוקבא, סומקא כוורדא, מתפרשן לכמה סטרין ושבילין. דכוורא אקרי סמאל, נוקביה כלילא בגויה תדיר. כמה דאיהו בסטר קדושה, הכי נמי בסטרא אתרא, דכר ונוקבא כלילן דא כדא. נוקבא דסמאל, נחש, אקרי אשת זנונים, (בראשית ט) קץ כל בשר, קץ הימים. תרין רוחין בישין מתדבקן כדא, רוחא דדכוורא דקיק. רוחא דנוקבא, בכמה אורחין ושבילין מתפרשא, ומתדבקא בההוא רוחא דדכוורא. קשיטת גרמה בכמה תכשיטין פזונה, מרחקא קיימת פריש אורחין ושבילין, לפתאה בני נשא.

שטיא דקריב בהדה, אתקיפת ביה ונשקת ליה, מסכת ליה חמרא דדורדיא, דמרורת פתנים. פיון דשתי, אסטי אבתרה, לבתר דחמאת ליה סטי אבתרה מאורחא דקשוט, אפשיטת גרמה מפל אינון תקונין דהות מתתקנא לגבי תקונין דילה, לפתאה לבני נשא. שערהא מתקנין סומקן שרואה אותו סוטה אחריה מדרך האמת, מפשיטה את עצמה מפל אותם התקונים שהיתה מתקנת לשוטה הנה. התקונים שלה לפתות בני אדם: שערותיה מתקנים אדמים פשוטה, פניה לבנים ואדמים,

הושע א) אשת זנונים, נחש קדמאה. נח עאל, ולא אסתמר, ואתפתא אבתרה, וחסא. דכתיב (בראשית ט) וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה. אברהם עאל ונפק דכתיב, (בראשית יב) וירד אברהם מצרימה, וכתוב, (בראשית יג) ויעל אברהם ממצרים. יצחק עאל ונפק, דכתיב, (בראשית כו) וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים גררה, וכתוב, (שם) ויעל משם באר שבע.

יעקב פיון דעאל במהימנותא, אצטריך למיעל מנחתא לההיא סטרא, בגין דמאן דאשתזיב מתמן, איהו רחימא וברירא דקדשא ברין הוא. מאי (מה) פתיב, (בראשית כח) ויצא יעקב מבאר שבע, סתרא דרזא דמהימנותא. וילך חרנה, סטרא (הושע א) דאשת זנונים, אשה מנאפת.

סתרא דסתרין, מגו דתוקפא דטיהרא ויצחק (נפק), מגו דורדיא דחמרא, נפק חד נעיצו קטירא, כליל חד דכר ונוקבא, סומקא כוורדא, מתפרשן לכמה סטרין ושבילין. דכוורא אקרי סמאל, נוקביה כלילא בגויה תדיר. כמה דאיהו בסטר קדושה, הכי נמי בסטרא אתרא, דכר ונוקבא כלילן דא כדא. נוקבא דסמאל, נחש, אקרי אשת זנונים, (בראשית ט) קץ כל בשר, קץ הימים.

תרין רוחין בישין מתדבקן כדא, רוחא דדכוורא דקיק. רוחא דנוקבא, בכמה אורחין ושבילין מתפרשא, ומתדבקא בההוא רוחא דדכוורא. קשיטת גרמה בכמה תכשיטין פזונה, מרחקא קיימת פריש אורחין ושבילין, לפתאה בני נשא.

שטיא דקריב בהדה, אתקיפת ביה ונשקת ליה, מסכת ליה חמרא דדורדיא, דמרורת פתנים. פיון דשתי, אסטי אבתרה, לבתר דחמאת ליה סטי אבתרה מאורחא דקשוט, אפשיטת גרמה מפל אינון תקונין דהות מתתקנא לגבי תקונין דילה, לפתאה לבני נשא. שערהא מתקנין סומקן שרואה אותו סוטה אחריה מדרך האמת, מפשיטה את עצמה מפל אותם התקונים שהיתה מתקנת לשוטה הנה.

התקונים שלה לפתות בני אדם: שערותיה מתקנים אדמים פשוטה, פניה לבנים ואדמים,

בְּאַזְנוּיָהּ תְּלוּיִים שֶׁשָּׂה תְּקוּנִים שֶׁל
אָטוֹן מְצָרִים, תְּלוּיִים עַל צְוֹאֲרָה
כָּל חֵילוֹת אֶרֶץ קָדֶם, פִּיָּה מִתְקַן
כַּפְתִּיחָה דְקָה יָפָה בְּתִקּוּנֶיהָ,
לְשׁוֹן חֲדָה כְּחֶרֶב, דְּבָרֶיהָ חֲלָקִים
כְּשֶׁמֶן, שִׁפְתוֹתֶיהָ יְפוֹת אֲדָמוֹת
כְּשׁוֹשְׁנָה מִתּוֹקוֹת בְּכָל הַמְתִּיקוֹת
שֶׁל הָעוֹלָם, לְבוּשָׁה אֲרָגְמָן,
מִתְקַנֶּת בְּאַרְבָּעִים תְּקוּנִים חֹסֵר
אֶחָד.

שׁוֹמֵה [ה] שְׁפוּטָה אַחֲרֶיהָ וְשׁוֹתָה
מִכּוֹס הַיַּיִן וְעוֹשֶׂה עִמָּה נְאוּפִים
וְשׁוּטָה אַחֲרֶיהָ, מָה הִיא עוֹשֶׂה?
מִשְׁאִירָה אוֹתוֹ יֵשֶׁן בַּמָּטָה,
וְעוֹלָה לְמַעְלָה וּמְלִשִּׁנָּה עָלָיו,
וְנוֹטְלָת רְשׁוֹת וְיוֹרְדָת. מִתְעוֹרֵר
הַשׁוּטָה הַהוּא, וְחוֹשֵׁב לְצַחֵק
עִמָּה כְּמוֹ בְּרֵאשׁוֹנָה, וְהוּא
מְסִירָה אֶת תְּקוּנֶיהָ מִמֶּנָּה,
וְחוֹזֶרֶת לְגִבּוֹר חֲזָק שְׁעוֹמֵד
כְּנִגְדּוֹ, לְבוֹשׁ בְּלִבוּשׁ שֶׁל אִשׁ
לוֹהֶטֶת, בְּפֶתַח חֲזָק מִרְתַּת עֲצָמָה
וְנִפְשָׁה עֲרָמָה, מְלֵאָה בְּעֵינָיִם
מִפְחִידוֹת, חֶרֶב שְׁנוּנָה בְּיָדוֹ
[כְּנִדָּה]. טְפוֹת מְרִירוֹת תְּלוּיּוֹת
מִהַחֶרֶב הֵיא. הוֹרֵג אֶת הַשׁוּטָה
הַהוּא, וְזוֹרֵק אוֹתוֹ לְתוֹף גִּיהֶנֶם.
עֵקֶב יֵרֵד אֵלָיָה וְהֵלֶךְ לְמִקְוָמָה,
שְׁנֵאֲמַר וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, וְרָאָה אֶת כָּל
תְּקוּנֵי הַבַּיִת, וְנִצַּל מִמֶּנָּה. הַזְכָּר
שֶׁלָּה סִמָּא"ל, הֵרַע לְפָנָיו, וְיֵרֵד
לְעֶרְףָּ בּוֹ קָרֵב וְלֹא יָכִיל לוֹ,
שִׁפְתוֹב וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ וְגו'. אֲזַי
נִצַּל מִן הַכָּל, וְהִשְׁתַּלֵּם בְּשִׁלְמוֹת,
וְהִתְעַלָּה בְּדִרְגָּה שְׁלֵמָה וְנִקְרָא
יִשְׂרָאֵל. אֲזַי עָלָה לְדִרְגָּה עֲלִיוֹנָה
וְנִשְׁלַם בְּכָל וְנִהְיָה הָעֵמּוּד
הָאֲמֻצָּעִי, וְעָלָיו כְּתוּב וְהַבְּרִיחַ
הַתֵּיכֵן וְגו'.

מָהוּ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ? לוֹ לֹא יָכִיל,
אֲבָל נִגַע בְּכַף יָרְכוֹ שֶׁהֵם נֶדֶב וְאֲבִיחָהוּא שֶׁיִּצְאֻ מִיָּרְכוֹ שֶׁל אֶהְרֹן, [בְּסִבְתָּ אִשׁ זָרָה. וְהָיָה הַתְּעוֹרֵרוֹ לְשִׁמְרָד מֵאִשָּׁה
זָרָה וְגו', וְהִתְפַּסֵּה אוֹתָם בְּרִשׁוּתָהּ. בֵּא רֵאָה מִה כְּתוּב בְּעֵקֶב הַשְּׁלֵמָה] [וְעַל עֵקֶב כְּתוּב] וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים מִכְּרַח מִן
הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

וַיִּחַלְּם וְהִנֵּה סֵלֶם מִצַּב אֲרָצָה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה.

פְּוֹרְדָא, אֲנַפְהָא חוֹרִין וְסוּמְקִין. בְּאוּדְנָהָא תְּלִין שִׁתָּא
תְּקוּנִין אָטוּנָא דְמְצָרִים, תְּלִין עַל קְדֻלָּהָא כָּל חֵילֵי דְאַרְעָא
דְקָדֶם. פִּיָּה מִתְתַּקְנָא בְּפִתְחוֹ דְקִיק יָאָה בְּתִקּוּנָהָא, לִישְׁנָא
חֲדִידָא כְּחֶרֶבָא, שְׁעִיעֵן מְלָהָא כְּמִשְׁחָא. שְׁפוּוּהָא יָאָן
סוּמְקִין פְּוֹרְדָא, מְתִיקוּ בְּכָל מְתִיקוּ דְעֵלְמָא, אֲרָגְוּוּנָא
לְבָשֶׁת, אֲתִתְקַנַּת בְּאַרְבָּעִין תְּקוּנִין, חֹסֵר חֵד.

שְׁטָא (דא) סְטִי אַבְתְּרָהָא, וְשִׁתִּי מִפְסָא דְחִמְרָא וְעִבִיד בָּהּ
נִיאוּפִין וְאַסְטִי אַבְתְּרָהּ. מָה עֲבַדְתָּ, שְׁבַקְתָּ לִּינָה נְאִים
בְּעַרְסָא, וְסָלַקְתָּ לְעִילָא וְאַלְשִׁינַת עֲלִינָה, וְנָטְלָא רְשׁוֹ וְנַחְתָּא.
אֲתַעַר הַהוּא שְׁטָא וְחָשַׁב לְחִיכָא בְּהַדָּה כְּקִדְמִיתָא, וְהִיא
אֲעִידָת תְּקוּנָהָא מִינָהּ, וְאֲתִהְדַּרְתָּ גִיבַר תְּקִיף קָאִים
לְקַבְלִינָה, לְכִישׁ לְבוּשָׁא דְנוּרָא מְלִהֶטָא, בְּדַחִילוֹ תְּקִיף
מִרְתַּתָּא גְרָמָא וְנִפְשָׁא עֲרוּמָה. מְלִינָא דְעֵינִין דְחֵלֶן, חֲרָבָא
שְׁנָנָא בִידֵיהָ (בְּדִתָּ), טִיפִין מְרִירָן תְּלִין מִהֵהוּא חֲרָבָא, קְטִיל
לִינָה לְהַהוּא שְׁטָא, וְאַרְמִי לִינָה לְגוֹ גִּיהֶנֶם.

יַעֲקֹב נָחַת לְגַבְהָ, וְאֹזֵל לְאַתְרָהּ. שְׁנֵאֲמַר וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה, וְחִמָּא
כָּל תְּקוּנֵי בֵיתָא, וְאַשְׁתַּזִּיב מִינָהּ. דְכּוּרָא דִילָה סִמָּאֵל,
אֲבִישׁ קָמִינָה, וְנָחַת לְאַגְחָא בֵּיהּ קָרְבָא וְלֹא יָכִיל לִינָה,
דְכְתִיב, (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ וְגו'. כְּדִין אֲשְׁתַּזִּיב
מִכְּלָא, וְאַשְׁתַּלֵּם בְּשִׁלְמוֹ וְאַסְתַּלַּק בְּדִרְגָּא שְׁלִים וְאַתְקַרִּי
יִשְׂרָאֵל. כְּדִין סָלִיק בְּדִרְגָּא עֲלָאָה וְאַשְׁתַּלֵּם בְּכָלָא, וְהוּא
עֵמּוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, וְעֲלִינָה כְּתִיב, (שְׁמוֹת כ"ו) וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן
וְגו'.

מָהוּ (בְּרֵאשִׁית ל"ב) וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוֹ, לִינָה לֹא יָכִיל, אֲבָל נִגַע בְּכַף
יָרְכוֹ, דְאִינְהוּ נֶדֶב וְאֲבִיחָהוּא, דְנִפְקוּ מִן יָרְכוֹ דְאֶהְרֹן.
(ס"א בְּסִיפַת אִשׁ זָרָה. וְהָא אֲתַעַרוּ לְשִׁמְרָד מֵאִשָּׁה זָרָה וְגו', וְהִתְפַּסֵּה לוֹן
בְּרִשׁוּתָהָא, תָּא חוּי, מָה כְּתִיב בְּעֵקֶב שְׁלִימָא) (וְעַל עֵקֶב כְּתִיב) וְהַבְּרִיחַ
הַתֵּיכֵן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים מִכְּרַח מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

וַיִּחַלְּם וְהִנֵּה סֵלֶם מִצַּב אֲרָצָה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה.

אֲבָל נִגַע בְּכַף יָרְכוֹ שֶׁהֵם נֶדֶב וְאֲבִיחָהוּא שֶׁיִּצְאֻ מִיָּרְכוֹ שֶׁל אֶהְרֹן, [בְּסִבְתָּ אִשׁ זָרָה. וְהָיָה הַתְּעוֹרֵרוֹ לְשִׁמְרָד מֵאִשָּׁה
זָרָה וְגו', וְהִתְפַּסֵּה אוֹתָם בְּרִשׁוּתָהּ. בֵּא רֵאָה מִה כְּתוּב בְּעֵקֶב הַשְּׁלֵמָה] [וְעַל עֵקֶב כְּתוּב] וְהַבְּרִיחַ הַתֵּיכֵן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים מִכְּרַח מִן
הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה.

וַיִּחַלְּם וְהִנֵּה סֵלֶם מִצַּב אֲרָצָה וְרֵאשׁוֹ מַגִּיעַ הַשְּׁמִימָה. הַחֲלוּם, הַמְדַרְגָּה הַשְּׁשִׁית מְאוֹתָן שְׁתִּי

דרגות הנבואה עד אותה הדרגה, הן שש דרגות, ועל פן החלום אחד מששים דרגות של נבואה. סלם, ראה את בניו שעתידיים לקבל תורה בהר סיני. סלם זה סיני [בגמטריא], משום שהוא נעוץ בארץ וחושב בעליה לשמים, וכל המרכבות [הקדושות] והמחנות העליונים, כלם יורדים [יורד] לשם עם הקדוש ברוך הוא כשנתן להם את התורה.

והב"ר ראה. ראה את מטטרו"ן זקן הבית ששולט בכל אשר לו, שהוא עומד בשלטון על העולם [הגוף], בשלטון של שם שד"י. ועולה למעלה בעלית שם רבוננו הוי"ה, המקום שיעקב השלם בו לאחר מכן. וראשו של שם שד"י הוא י', וזה מגיע השמיה. כיון שהגיעה ועלתה האות הזו למקום ההוא, השלם ונקרא באותו שם של רבוננו הוי"ה.

והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו. אותם המלאכים הקדושים שקרובים למלכות עולים, ואותם האחרים שאינם קרובים יורדים. ועוד, בו הם עולים ויורדים. כשהוא עולה, עולים עמו. כשהוא יורד, יורדים עמו. מלאכי אלהים - שתיים עשרה מרגליות טובות, והן: מיכאל, קדמיאל, פדאל, גבריאל, צדקיא"ל, חסדיאל, רפאל, רזיאל, נוריא"ל, יפיאל, ענאל, אלפי שנאן, שנאן - שו"ר נש"ר אר"ה. ו' אדם, פולל זכר ונקבה. והם עולים כשהוא עולה, ואלו יורדים כשהוא יורד. ועוד, כל אותם ששולטים

בשלטון העולם הזה עולים על ידו, וכל אותם שיורדים יורדים על ידו, כלם בסלם הזה. הוי"ה שולט על הכל, שכתוב והנה ה' נצב עליו. כשהתעורר, כתוב אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים ודאי, והוא השער להפנס פנימה, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודה יה. זה השער לה'. זה שער השמים כלל אחר.

(בראשית כח) חלמא, מדרגא שתימא ממינון דרגין תרין דנבואה, עד ההוא דרגא, שית דרגין אינון, ועל דא, חלמא חד משתי דרגין דנבואה. סלם, חמא בנוי דזמינין לקבלא אורייתא, בטורא דסיני. סלם דא סיני. (ס"א בגמטריא) בגין דאיהו נעוץ בארעא, וחישיב בסליקו לשמיה. וכל רתיכין (קדושי) ומשריין עלאין, פלהו נחתי (נחתו) תמן בהדי קדשא בריה הוא, כד יהיב לון אורייתא.

וכלא חמא. חמא מטטרו"ן, סבא דביתא, דשליט בכל דליה. דאיהו קאי בשלטנו על (האי) עלמא. בשלטנו בשם שד"י. וסליק לעילא, בסליקו דשמא דמריה הוי"ה, אתר דיעקב אשתלים ביה לבתר. וראשו, דשם שד"י, איהו י', ודא מגיע השמיה. כיון דמטי וסליק את דא, לההוא אתר, אשתלים ואתקרי בההוא שמא דמריה הוי"ה.

והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו, (בראשית כח) אינון מלאכין קדושיין, דקרבין למלכותא סלקין, ואינון אחרנין דלא קרבין הם נחתי. ותו, בו סלקי ונחתי, כד איהו סליק, סלקין בהדיה, כד נחתי, נחתין בהדיה. מלאכי אלהים, תריסר מרגליטאן טבאן, ואינון, מיכאל, קדמיאל, פדאל, גבריאל, צדקיא"ל, חסדיאל, רפאל, רזיאל, סטורי"ה, נוריא"ל, יפיאל, ענאל, אלפי שנאן, שנאן. שו"ר, נש"ר, אר"ה, ו' אדם כליל דכר ונוקבא. ואינון סלקי, כד איהו סליק, ואלין נחתי, כד איהו נחתי.

ותו, כל אינון דשליטי בשלטנו דהאי עלמא, על ידיה סלקין, וכל אינון דנחתי על ידיה נחתי, פלהו כהאי סלם. הוי"ה שולטא על כלא, דכתיב, (בראשית כח) והנה ה' נצב עליו. כד אתער, כתיב, (בראשית כח) אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים ודאי. ואיהו תרעא לאעלא לגו, דכתיב, (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבא כם אודה יה. זה השער לה'. זה שער השמים כלל אחר.

בשלטון העולם הזה עולים על ידו, וכל אותם שיורדים יורדים על ידו, כלם בסלם הזה. הוי"ה שולט על הכל, שכתוב והנה ה' נצב עליו. כשהתעורר, כתוב אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים. בית אלהים ודאי, והוא השער להפנס פנימה, שכתוב (תהלים קיח) פתחו לי שערי צדק אבוא כם אודה יה זה השער לה'. זה שער השמים הפל אחר.

וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רוֹבְצִים עֲלֶיהָ. (בראשית כט) בָּאָר, דְּרָגָא דְאָדוּן פֿל האָרץ. בְּשָׂדֵה, חֶקַל תּפּוּחֵי קַדִּישִׁין. שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן, תַּלְתַּת דְּרָגִין עֲלֵאִין קַדִּישִׁין, מִתְתַּקֵּן עַל הַהוּא בִּירָא, וְאִינוּן, נַצְ"ח וְהו"ד וְיִסוּדָא דְעֵלְמָא. וְאֵלִין מְשַׁכִּין מִיָּא מְלַעֲיָלָא, וּמְלִיָּין לְהֵאֵי בִירָא.

בְּגִין דְּהַהוּא מְקוּרָא, יִסוּדָא דְעֵלְמָא, פֿד שְׁאֲרֵי בְּגוּ הַהוּא בִּירָא, עֲבִיד פִּירֵי וְנִבְיַע תְּדִיר, וְאִתְמַלְּא הַהוּא בִּירָא מְנִיָּה. בִּינּוּן דְאִתְמַלְּא, וְדָאֵי (בראשית כט) פֿי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים, אֵלִין אִינוּן פֿל אוֹכְלוּסִין וּמְשַׁרְיָין קַדִּישִׁין, דְּכֻלְהוּ שְׁקִיָּין וְשִׁתְּאֵן מִהַהוּא בִּירָא, וְכֹל חַד וְחַד פְּמָה דְאִתְחַזִּי לֵיהּ.

וְהָאֲבָן גְּדוּלָּה עַל פֿי הַבָּאָר. דָּא אֲבָן, דְּמִיָּנָה פֿשְׁלֵי בְּנֵי עֲלְמָא, אֲבָן נִגְף וְצוּר מְכֻשׁוּל, דְּקִיָּיִמָא תְּדִיר עַל פֿי הַאֵי בָּאָר, עַל מִיָּמְרִיָּה, לְמַתְבַּע דִּינָא דְכֹל עֲלְמָא, דְּלֵא יַחֲוּת מְזוּנָא וְטֹב לְעֵלְמָא.

וְנֶאֱסַפּוּ שְׂמָה כֹּל הָעֲדָרִים, וְנֶאֱסַפּוּ שְׂמָה הָעֲדָרִים, לֹא כְתִיב, אֲלֵא כֹּל הָעֲדָרִים, מְשַׁרְיָין קַדִּישִׁין לְעֵלְיָא, וּמְשַׁרְיָין קַדִּישִׁין לְתַתָּא, אֵלִין בְּשִׁירִין וְתוֹשְׁבָחוֹן לְעֵלְיָא, וְאֵלִין בְּצֹלוֹתֵין וּבְעוֹתֵין לְתַתָּא, אֵלִין וְאֵלִין מִיָּד (בראשית כט) וְגִלְלוּ אֵת הָאֲבָן מֵעַל פֿי הַבָּאָר, מְגַנְדִּירִין לָהּ, וּמַעֲבִירִין לָהּ מִן קַדְשָׁא וְאִסְתַּלִּיק מִן דִּינָא. מִיָּד וְהִשְׁקוּ אֵת הַצֹּאן, נִטְלוּ מִלְּאֲכֵי עֲלָאֵי לְעֵלְיָא, וְנִטְלוּ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא.

לְבָתֵּר וְהִשְׁבִּיבוּ אֵת הָאֲבָן, עַל מִיָּמְרָא, דְּהֵאֵי בָּאָר, לְאִתְעַטְרָא (ס"א לְאִתְעַתְרָא) קַמִּיָּה, וְלְמַתְבַּע דִּינָא דְעֵלְמָא, לְאִתְנַהֲגָא עֲלְמָא בְּדִינָא, וְהִכִּי אֲצַטְרִיף דְּהֵא לֹא יְכִיל עֲלְמָא לְמִיָּקֵם אֲלֵא עַל דִּינָא, לְמַהוּ כֹּלָא בְּקִשׁוּט וְזָכוּ.

בִּינּוּן דְּאִשְׁתַּלִּים יַעֲקֹב, לֹא אֲצַטְרִיף לְהֵאֵי אֲבָן סִיּוּעָא אַחְרָא,

וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאָר בְּשָׂדֵה וְהִנֵּה שָׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רוֹבְצִים עֲלֶיהָ. בָּאָר - הַדְּרָגָה שֶׁל אָדוּן פֿל האָרץ. בְּשָׂדֵה - שְׂדֵה הַתּפּוּחִים הַקְּדוּשִׁים. שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן - שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת מְתַקְנוֹת עַל אוֹתָהּ הַבָּאָר, וְהֵן נַצְ"ח וְהו"ד וְהִיִּסוּד שֶׁל הָעוֹלָם. וְאֵלוּ מוֹשְׁכוֹת מִיָּם מְלַמְעֵלָה וּמְמַלְאִים אֵת הַבָּאָר הַזֹּאת.

מִשׁוּם שֶׁהַמְקוּר הַהוּא, יִסוּד הָעוֹלָם, כְּשִׁשׁוּרָה בַּבָּאָר הַזֶּה, הוּא עוֹשֶׂה פְּרוֹת וְנוֹבֵעַ תְּמִיד, וְאוֹתָהּ הַבָּאָר מְתַמְלֵאת מִמֶּנּוּ. בִּינּוּן שֶׁהַתְּמַלְּאָה, וְדָאֵי פֿי מִן הַבָּאָר הַהִיא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים, אֵלוּ הֵם פֿל הָאוֹכְלוּסִים וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים, שְׁכֹלֵם מְשַׁקִּים וְשׁוֹתִים מִהַבָּאָר הַהִיא, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד פְּרָאוּי לוֹ.

וְהָאֲבָן גְּדוּלָּה עַל פֿי הַבָּאָר - זוּ הָאֲבָן שְׂמַמְנָה כּוֹשְׁלִים בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲבָן נִגְף וְצוּר מְכֻשׁוּל, שְׁעוֹמְדַת תְּמִיד עַל פֿי הַבָּאָר הַזֶּה, עַל פְּקַדְתָּהּ לְתַבַּע הַדִּין שֶׁל כֹּל הָעוֹלָם שְׁלֹא יֵרֵד מְזוּן וְטוֹב לְעוֹלָם.

וְנֶאֱסַפּוּ שְׂמָה כֹּל הָעֲדָרִים. לֹא כְתוּב וְנֶאֱסַפּוּ שְׂמָה הָעֲדָרִים, אֲלֵא כֹּל הָעֲדָרִים. הַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַעְלָה וְהַמְחַנּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְמַטָּה. אֵלוּ בְּשִׁירִים וְתִשְׁבָּחוֹת לְמַעְלָה, וְאֵלוּ בְּתַפְלוֹת וּבְקִשׁוֹת לְמַטָּה. אֵלוּ וְאֵלוּ מִיָּד וְגִלְלוּ אֵת הָאֲבָן מֵעַל פֿי הַבָּאָר. מְגַלְגְּלִים אוֹתָהּ וּמַעֲבִירִים אוֹתָהּ מִן הַקְּדֻשָׁה וּמִסְתַּלְּקִים מִן הַדִּין. מִיָּד וְהִשְׁקוּ אֵת הַצֹּאן. נוֹסְעִים מִלְּאֲכִים עֲלִיוֹנִים לְמַעְלָה, וְנוֹסְעִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה.

אַחַר כֵּן וְהִשְׁבִּיבוּ אֵת הָאֲבָן, עַל פְּקַדְתַּת הַבָּאָר הַזֶּה, שֶׁתְּהִיָּה מְעַטְרַת [מְמַנָּה] לְפָנָיו וְלְתַבַּע הַדִּין שֶׁל הָעוֹלָם, לְהַנְהִיג הָעוֹלָם בְּדִין, וְכֵן צְרִיף, שֶׁהָרִי אֵינִי הָעוֹלָם יְכוֹל לְעַמֵּד אֲלֵא עַל דִּין, שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה בְּצִמְתָּה וְזָכוּת.

בִּינּוּן שֶׁנִּשְׁלַם יַעֲקֹב, לֹא הִצְטַרֵּף לְאֲבָן הַזֶּה סִיּוּעָא אַחַר. מַה כְּתוּב? וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב וַיִּגַּל אֵת הָאֲבָן. וַיִּגַּל